

[C. E. Christiansen.]

kommunale Rettigheder. Jeg tror derfor ikke, at de ærede Ordførere vil høste Anerkendelse for det Standpunkt, de har indtaget i den Henseende.

Med Hensyn til Fristen for Skattebetalingen synes jeg ogsaa, man bør erindre, at Forholdene for den enkelte Skatteyder ofte kan veksle overordentlig hurtigt nu om Dage. En Skatteyder kan være i fast Arbejde et Aar og tjene en rimelig Indtægt, som han sættes i Skat af, men Skatten forfalder først til Betaling Aaret efter, da han maaske er arbejdsløs. Det kan gaa paa tilsvarende Maade med næringsdrivende: at deres Forretning kan give et godt Udbytte det ene Aar og det næste Aar intet eller saa godt som intet. Jeg finder derfor, at den Restancefrist, som fastsættes i Lovforslaget, er naturlig, sund og fornuftig.

Jeg anbefaler paa ny Lovforslaget til Vedtagelse.

Rahbek: Jeg vil gerne sige til det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven), som ikke kunde tiltræde min Motivering for, at Ejendomsskatten ikke bør medregnes i denne Forbindelse, at det glædede mig, at vi i Realiteten var enige — saa skal vi ikke skændes om Motiveringen. Naar jeg nævnte Motiveringen: de daarlige økonomiske Tider for Landbruget, var det, fordi jeg synes, der kunde være Grund til — da alle indrømmer, at de eksisterer — at vise Landbruget det Hensyn, at i alt Fald Skat paa fast Ejendom ikke bør medregnes.

Maa jeg dernæst sige til det ærede 9de tingvalgte Medlem (Martin Sørensen [Peterslund]), som havde haabet, at vi skulde naa frem til en enig Indstilling i dette høje Ting, at det er meget vanskeligt at naa til Enighed, naar det gaar, som jeg omtalte før: at vi paa et bestemt Omraade helt og fuldt havde givet Tilslutning til Ministerens Forslag — med det Resultat, at Ministeren skyndsomt gik bort fra dette Forslag.

Med Hensyn til Fortolkningen af Loven af 1924 bestred jeg selvfølgelig ikke — det var i hvert Fald ikke min Mening —, at denne var i Overensstemmelse med Loven, men jeg sagde, at vi ikke havde og heller ikke havde kunnet regne med, at den Fortolkning vilde finde Sted. I den Forbindelse henviser jeg til det Forslag, som socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget stillede som Ændringsforslag; hvis den højtærede Minister har Ret, vilde dette Ændringsforslag betyde en meget haard Skærpelse af Valgretsbestigelserne, saa jeg synes

i alt Fald, der er meget, der taler til Fordel for mit Standpunkt i denne Sag.

Hvad Ejendomsskatterne angaar, nævnte Ministeren — men det er nu underordnet —, at de Konservative havde stillet et Forslag i 1933. Det maa sikkert skyldes en Erindringsforskydning hos Ministeren; det blev vist nævnt, men jeg tror ikke, der forelaa noget positivt Forslag. Derimod forekommer det mig, at der var et Forslag fremme, dengang vi forhandlede om den nye Lov om Valg til Amdsraad. Saadan hænger det vist sammen.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Valgretsaldere skal fastsættes i denne Lov, saaledes som vi ønsker det, eller om det skal ske i en anden Lov, saaledes som Ministeren ønsker det, er jo ikke af stor Betydning. Fordi man gør det sidste i Norge, er det jo ikke absolut nødvendigt, at vi skal gøre ligesaadan her.

Hvad Kvindernes Henvendelse angaar, er det rigtigt, at vi ikke stemte imod den paagældende Bestemmelse, men det kunde jo ogsaa skyldes, at vi ikke ønskede at komme i Klammeri med den højtærede Minister, uden at der var særlig tvingende Grunde dertil, saa jeg beder Ministeren opfatte det som en Venlighed. Men naar man ser, at der i ret store Kredse i Landet er Interesse for Spørgsmaalet, kan det ikke nægtes, at saa stiger vor Sympati, og det burde den højtærede Ministers ogsaa gøre.

Ministeren sluttede med at sige, at han syntes, at mine Ordførerudtalelser om Partiets Stilling var lovlig haarde. Naar man ser hen til de forholdsvist smaa Ting, der i Virkeligheden er os imellem, kan jeg til en vis Grad give Ministeren Ret, men maa dog vende tilbage til, hvad jeg sagde før om, at Vilkaarene for at naa frem til Enighed er meget vanskelige, for det kan jo ikke nægtes, at Forslaget paa sin Gang gennem det andet høje Ting er blevet udformet paa en saadan Maade, at det har fjernet sig fra mit Partis Standpunkt.

Det ser jo ud til, at Forslaget skal underkastes en Udvalgsbehandling, og det har i alt Fald vor fulde Tilslutning; jeg tror ogsaa, at vi ret hurtigt kan gøre den Udvalgsbehandling færdig. Jeg forstaar, at man af praktiske Grunde maa have Forslaget færdigt saa hurtigt som muligt.

C. J. F. Sven: Vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt de faste Ejendomsskatter skal være en Valgretsbestingelse eller ikke, argumenterede den højtærede Indenrigsminister med, at det faktisk ingen